

Ændres de ovenfor under a-c anførte forudsætninger, må disse merprovenuer reguleres således:

Tabel 3.

	1. kvrt. mill. kr.	2. kvrt. mill. kr.	3. kvrt. mill. kr.	4. kvrt. mill. kr.	5. kvrt. mill. kr.	6. kvrt. mill. kr.
Merprovenu ifølge ovenstående..	400	580	580	570	570	670
ad a) Der tillades afgiftsfri indførsel til registrerede virksomheder	÷ 510	0	0	0	0	0
ad b) Landbruget får tilladelse til årsvis angivelse af omsætningen .	0	÷ 150	÷ 150	÷ 150	÷ 150	0
ad c) Punktafgifterne nedsættes svarende til forhøjelsen i 1962.	÷ 40	÷ 120	÷ 120	÷ 120	÷ 120	÷ 120
Restaurationsafgiften på stærke drikke ophæves	÷ 30	÷ 40	÷ 40	÷ 40	÷ 40	÷ 40
	÷ 180	270	270	260	260	510

4. Som nævnt kan de registrerede virksomheder ifølge lovskitsen vælge at opgøre den udgående afgift på grundlag af de modtagne betalinger. Man kan imidlertid næppe kræve, at en virksomhed, der anvender betalingsmetoden, skal svare afgift af de betalinger, der efter merværdiafgiftens ikrafttræden modtages for varer, der er udleveret inden dette tidspunkt. I så fald ville der nemlig blive tale om dobbeltbeskatning, da de pågældende varer også er afgiftsberigtiget efter engrosomsen. For virksomheder, der udleverer varer på kredit, bliver der derfor ikke tale om at medregne nogen udgående afgift ved opgørelsen af afgiftstilsvaret i den første tid efter lovens ikrafttræden, men først efterhånden som betalingerne indgår for de efter lovens ikrafttræden udleverede varer.

Dertil kommer, at den indgående afgift ifølge lovskitsen i alle tilfælde (af praktiske grunde) opgøres på grundlag af de modtagne leverancer, uanset om disse er betalt. Hvis leverandøren også anvender betalingsmetoden, kan køberen altså foretage fradrag af afgift, som endnu ikke er indbetalt til statskassen af leverandøren. Dette forhold medfører, at virksomheder, der overvejende har kreditsalg, ikke skal indbetale afgift ved første kvartalsafregning, men tværtimod skal have penge udbetalt af statskassen (den indgående afgift, jfr. § 22, stk. 1, i lovskitsen).

Det er ikke muligt at sige noget sikkert om, i hvilket omfang virksomhederne vil anvende betalingsmetoden. Selv om faktureringsmetoden er lettere at anvende for virksomheder, der udsteder fakturaer, er de kreditmæssige fordele ved betalingsmetoden så store for virksomheder, der har et væsentligt kreditsalg, at det må påregnes, at de alligevel vælger betalingsmetoden. Erhvervslivet tillægger betalingsmetoden afgørende betydning.

Man er heller ikke i besiddelse af sådanne oplysninger om kreditsalgets omfang og kredittidens længde, der muliggør en egentlig beregning af betalingsmetodens indflydelse på merværdiafgiftens provenu den første tid.

Ved de følgende beregninger er det forudsat, at alle virksomheder anvender betalingsmetoden. Det bemærkes herved, at der for kontantsalget ikke bliver nogen tidsmæssig forskel på betalingsmetoden og faktureringsmetoden. Beregningen er foretaget under følgende yderligere forudsætninger vedrørende kreditsalgets omfang og kredittidens længde:

- landbrugets, gartneriets og fiskeriets afsætning samt levering af de fleste tjenesteydelser sker mod kontant,
- detailomsætningen sker for tre fjerdedele vedkommende mod kontant og resten med 3 måneders kredit,
- den resterende omsætning, herunder om-